

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
Науково-навчальний центр прикладної інформатики

ІНСТИТУТ ІННОВАЦІЙНОЇ ОСВІТИ

**ІННОВАЦІЙНІ
НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ:
ТЕОРІЯ, МЕТОДОЛОГІЯ, ПРАКТИКА**

МАТЕРІАЛИ

II Міжнародної науково-практичної конференції

*23–24 лютого 2018 р.
м. Київ*

Київ
Інститут інноваційної освіти
2018

УДК 001(063):378.4 (Укр)
ББК 72я43
І66

До збірника увійшли матеріали наукових робіт (тези доповідей, статті), надані згідно з вимогами, що були заявлені на конференцію.

*Роботи друкуються в авторській редакції, мовою оригіналу.
Автори беруть на себе всю відповідальність за зміст поданих матеріалів.
Претензії до організаторів не приймаються.
При передруку матеріалів посилання обов'язкове.*

Відповідає п. 12 Порядку присудження наукових ступенів Затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 567.

І66 **Інноваційні наукові дослідження: теорія, методологія, практика: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 23–24 лютого 2018 р.) / ГО «Інститут інноваційної освіти»; Науково-навчальний центр прикладної інформатики НАН України. – Київ : ГО «Інститут інноваційної освіти», 2018. – 232 с.**

Матеріали конференції рекомендуються освітянам, науковцям, викладачам, здобувачам вищої освіти, аспірантам, докторантам, студентам вищих навчальних закладів тощо.

Відповідальний редактор: *І.В. Козак*
Коректор: *П.А. Нємкова*

Матеріали видано в авторській редакції.

УДК 001(063):378.4 (Укр)

© Усі права авторів застережені, 2018
© Інститут інноваційної освіти, 2018
© Друк ФОП Москвін А.А., 2018

Підписано до друку 28.02.2018. Формат 60x84/16.

Віддруковано з готового оригінал-макету.

Папір офсетний. Друк цифровий. Гарнітура Literaturna. Ум. друк. арк. 16,27.

Зам. № 2802-1. Тираж 100 прим. Ціна договірна. Виходить змішаними мовами: укр., англ., пол.

Виготівник. ФОП Москвін А.А. Поліграфічний центр «Сору Art».

69095, Запоріжжя, пр. Леніна, 109. Тел.: +38-094-133-87-81.

Інститут інноваційної освіти: e-mail: novaosvita@gmail.com; сайт: www.novaosvita.com

Видання здійснене за експертної підтримки

Науково-навчального центру прикладної інформатики НАН України

03680, Київ-187, просп. Академіка Глушкова, 40.

КУЛЬТУРА І МИСТЕЦТВО

С.С. Кравченко,

викладач циклової комісії музики і хореографії
Університетського коледжу Київського університету імені Бориса Грінченка

ПРОФЕСІЙНА МАЙСТЕРНІСТЬ КЕРІВНИКА ВОКАЛЬНОГО КОЛЕКТИВУ

Вокальне мистецтво є специфічним видом музично-виконавської діяльності. Інтеграція основних видів музичного виконавства (інструментального, вокального та диригентсько-хорового), різноманітна концертна діяльність, пошук нестандартних способів репетиційної роботи передбачають володіння спеціальними вміннями. Без грамотного музично-педагогічного підходу з боку керівника, вокальний колектив не зможе бути успішним.

Робота з вокальним колективом складна й багатогранна. Керівник повинен бути не тільки висококваліфікованим, обдарованим, всебічно підготовленим хормейстером і диригентом, але й умілим, талановитим, творчо активним педагогом, організатором і вихователем. Спектр діяльності керівника вокального колективу вимагає від нього не тільки знань, умінь і навичок у галузі хорового мистецтва, але й широкої загальної ерудиції, педагогічної освіченості, ґрунтовних знань в галузі літератури, театру, образотворчого мистецтва, суспільних наук та основ психології.

Професійна майстерність керівника колективу формується за роки навчання та проявляється в процесі практичної діяльності, в єдності сенсорних, рухових, мовних, інтелектуальних, виконавських навичок і навичок колективної діяльності та спілкування. Уміння допомагають керівнику вокального колективу творчо використовувати знання та навички, які повинні складати цілісну систему, що охоплює найважливіші аспекти професійної вокально-хорової діяльності. Але, очевидно, що опанувати цю систему можливо лише в комплексі з психолого-педагогічною та загальнокультурною підготовкою, орієнтуючись на зазначену професію. Саме така освіта може бути по-справжньому професійною.

Фахова вокально-хорова компетентність забезпечується єдністю музично-теоретичної, диригентсько-хорової, вокальної, інструментальної та методичної підготовки. Диригентсько-хорова, вокальна та інструментальна підготовка разом формують виконавську культуру керівника вокального колективу та створюють необхідну практичну базу «живого інтонування», без якого неможливе жодне музичне навчання, а тим більше, формування професійної майстерності.

Музичне мистецтво не можна пізнати шляхом лише теоретичного навчання. Необхідні диригенту швидка орієнтація в музичних творах та правильне їх відтворення забезпечуються не тільки музично-теоретичною підготовкою, але й умінням застосовувати теоретичні знання та навички у виконавській практиці.

У задачу керівника входить: підбір репертуару, музично-педагогічна діяльність, проведення репетиційної роботи, концертно-виконавської діяльності, організація творчих зустрічей з різними самодіяльними й професійними колективами, здійснення гастрольних поїздок, підготовка вокального колективу на різноманітні конкурси. Метою керівника хору, вокального ансамблю є не тільки навчання його учасників вокально-хоровим навичкам, розвиток музикальності, але й виховання в них гарного художнього смаку, високої духовності, любові до вокального мистецтва та концертно-виконавської діяльності, тощо.

Концертно-виконавська діяльність є логічним завершенням усіх репетиційних і педагогічних процесів. Концерт — це найважливіша частина творчої роботи вокального колективу, звіт про виконану роботу. Участь у концертах виявляє всі можливості колективу, демонструє його згуртованість, дисципліну, здібність підкорятися волі керівника, сценічність, музикальність, зібраність. Публічний виступ колективу викликає у виконавців особливий психологічний стан, який визначається емоційною піднесеністю та схвильованістю. Концертні виступи мають велике виховне значення.

Для керівника дуже важливо контролювати хід концерту, не виходячи із потрібного емоційно піднятого стану. Незважаючи на те, що програма, з якою виступає вокальний колектив, добре знайома й керівникові й співакам, на концерті треба намагатися відчувати музику нібито вперше, тобто переживати її, «пропускаючи через себе», свої почуття. Тоді створюється ефект негайного народження твору. І, нарешті, концерт — це пропаганда вокального мистецтва. Серед публіки зустрічаються люди, які потрапили на концерт випадково, і задача колективу співати так, щоб слухачі перейнялися бажанням знову почути вокальні твори, які запам'яталися їм, зацікавились репертуаром, його звучанням. Чим вище художній рівень виконання, тим сильніший естетичний вплив вокального співу на слухачів і учасників колективу, а тому — більше можливостей для їхнього естетичного виховання.

Музично-педагогічна робота повинна проводитися в вокальному колективі систематично протягом усієї творчої діяльності. Дуже важливо, щоб вона не носила наукоподібний характер, а переслідувала виключно практичні цілі, особливо на початковому етапі. Кожний учасник і колектив у цілому повинні дійсно відчувати від такої роботи практичну користь.

Таким чином, керування вокальним колективом передбачає пошук форм художнього керівництва, укомплектування колективу, бази підготовки співаків, удосконалення, планування, самоуправління та створення творчої дисципліни.

Література

1. Горбенко С.С. Дитяче хорове виховання в Україні. — Київ: Міністерство освіти України, 1999. — 250 с.
2. Дорошенко Л. Поради співакам — солістам. — Київ, 1958. — 153 с.
3. Фалько М.І. Музично-естетичне виховання школяра засобами хорового мистецтва : збірник наукових праць / СДПІ ім. А.С. Макаренка. — Суми, 2000. — 446 с.

А.Б. Холявка,

аспірант кафедри менеджменту мистецтв
Львівської національної академії мистецтв

ПРЕДМЕТНО-ПРОСТОРОВЕ СЕРЕДОВИЩЕ ПСИХІАТРИЧНИХ ЗАКЛАДІВ: РОЛЬ МУЛЬТИСЕНСОРНОГО ДИЗАЙНУ

Вивчення шляхів оптимізації простору психіатричних закладів є актуальним в контексті тенденцій до гуманізації середовища засобами дизайну. Саме дизайну, як засобу гармонізації життя особистості Тарас Корнієнко відводить важливу роль, стверджує, що «функціонально-емоційно-естетична наповненість, що забезпечується засобами дизайну у постіндустріальну епоху, є необхідною умовою організації людиновимірного середовища» [1, с. 167]. Оскільки інтер'єри психіатричних закладів є специфічними об'єктами, їх варто розглядати в міждисциплінарному зрізі. Такі характеристики як розмір і форма приміщення, його висота, освітлення, температура повітря, шумовий фон, розташування дверей та вікон, кольорова гама, матеріали оформлення, предметне наповнення необхідно проаналізувати з точки зору дизайну, культурології та психології. Проектуючи середовище психіатричних закладів важливо враховувати його вплив на самопочуття людини і його роль у терапевтичному процесі.

Найбільш дослідженим з усіх характеристик середовища є колір, дизайнери цікавилися його потенціалом у покращення умов життєдіяльності людини, підвищенні її працездатності. Колір видається чи не найдоступнішим елементом дизайну, але водночас і дуже потужним. Рудольф Арнхейм порівнюючи сприйняття форми і кольору, вважає, що колір володіє більшою виразністю, є активним відносно сприймаючого мозку, тоді як форма потребує активності мозку [2, с. 315]. Менш дослідженим є вплив форми та розміру приміщення на людину. Наталія Бурдіна підіймала це питання [3], але воно залишилося відкритим стосовно психіатричних закладів.

Шумовий фон супроводжує людину впродовж життя і впливає на його якість. Міхал Черноушек, вивчаючи психологію середовища життєдіяльності дійшов висновку, що надлишковий шум може сприяти розвитку девіантної поведінки [4]. Тенденція розташовувати медичні заклади на околицях міста виправдана потребою забезпечити спокій для пацієнтів. Також, такі характеристики інтер'єру, як от температура і освітлення регулюються санітарно-гігієнічними нормами.

Предметне наповнення має бути зумовлене функціональним навантаженням приміщень і відповідати вимогам безпеки. Слід враховувати, що в психіатричних